

Nr 70.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1937 kl. 2 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckta motioner om stöd åt
den mindre skeppsfarten.*

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren, nr 61, av herrar *Th. Nilsson* och *J. Gustavson*, och den andra inom andra kammaren, nr 185, av herr *G. Karlsson* i Munkedal m. fl., har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående beredande av stöd åt den mindre skeppsfarten samt att för 1938 års riksdag framlägga det förslag, vartill utredning kunnat giva anledning.

Utskottet.

Så sent som vid 1936 års riksdag var frågan om statligt stöd till sjöfartens olika grenar föremål för riksdagens prövning. Till grund för propositionen i ämnet — föranledd av en skrivelse av 1935 års riksdag — låg en omfattande utredning verkställd av kommerskollegium med biträde av särskilda sakkunniga. En ny stödlånefond inrättades, varifrån intill den 1 juli 1938 lån finge utlämnas till rederiföretag mot 4 procents ränta och mot särskilt lågt ställda krav i säkerhetshänseende. Enligt vad utskottet inhämtat har någon efterfrågan på dylika stödlån ej hittills visat sig föreligga. I propositionen behandlades även frågan om uppläggnings av en lånefond å 500,000 kronor för byggande av mindre fraktbåtar. Då emellertid rederilånefonden ansågs kunna tillgodose lånebehovet, sammanhörande med det mindre lasttonnagets modernisering, fann departementschefen — liksom ock sedermera riksdagen — någon åtgärd i detta hänseende ej vara påkallad.

Det skall ej förnekas, att ifrågavarande mindre fartyg — mestadels segelfartyg med hjälpmaskineri, vilket i stor utsträckning kommer till användning — fylla viktiga samhälleliga transportuppgifter liksom ej heller att deras ägare representera en grupp företagare, vilken grupp såväl ekonomiskt som i andra avseenden måste arbeta under ovanligt hårda förhållanden. Det allmänna konjunkturuppsvinget, vilket också tagit sig uttryck i en allmän stegring av sjöfrakterna och avsevärt höjda fartygsvärden, får väl dock antagas hava medfört en viss lättnad även för denna del av skeppsfarten.

Då alltså förevarande fråga så sent som år 1936 varit föremål för riksdagens prövning och då förhållandena ej heller i övrigt torde påkalla något initiativ i ärendet från innevarande riksdag, får utskottet hemställa,

att förevarande motioner I: 61 och II: 185 ej må av riksdagen
bifallas.

Stockholm den 9 april 1937.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 68.
